

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad cat. olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Főszerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Sz. utstván-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a n. nyitászűdbekben.

Gyáralapítási tervek.

Régóta beláttuk már, hogy a modern haladás útjára csak akkor léphetünk s a régóta vágyott, de el nem ért boldogabb jövődőt akkor szemléljük, ha egy-két gyár alapításával életet, forgalmat hozunk be városunk petyhüdt véredényeibe.

Egy pechünk volt azonban: reményeinket vagy előbb, vagy utóbb megütötte a guta.

Mivel azonban a világot pesszimizmussal előre vinni nem lehet s csak az optimisták, a vérmes reményűek a haladás igazi emberei, mi is az utóbbiak közé állunk és előadjuk azt a két tervet, a melyek a közel jövőben megvalósításra várnak s a melyeknek megvalósítása a városra oly csekély terhet róna, a mennyit el is bírunk, de el is kell bírunk, ha a régi kátyuból kívánszorogni akarunk.

Bármily gyáralapítási vállalatra gondolunk a közel multba vissza — talán az egy Tschurtschenthaler konzervgyár alapítási tervét kivéve egyetlen egy oly vállalkozást sem láttunk, a melynek szerénysége a mostaniakéhoz hasonló volna. Igaz, hogy a koalíció kormánya is egyik főfeladatának tűzte ki az ipari és gyári vállalkozások előmozdítását, tehát ennél fogva is könnyebb helyzetet állunk szemben, de a legutóbbi két ajánlatnál előnyö-

sebbet mostanában egyáltalán nem találhatunk.

Erdemes, hogy olvasóink élénk figyelemmel kísérik a keddi értekezlet lefolyását, a mely a két gyár ügyéről részletes tudósítást tartalmaz.

Az értekezlet Széchenyi Viktor gróf főispán elnökelete alatt tanácskozott. Résztvett benne körülbelül 25 bizottsági tag s több tekintélyes kereskedő.

Havranek József polgármester előterjesztette Földiák Gyula gyártulajdonos ajánlatát, a ki körülbelül fél évvel ezelőtt kopogtatott városunk atjain s egy nagyobb szabású len- és kendergyár alapítását tervezi. A gyár egyelőre a len és kender nyers feldolgozását eszközölné s 3-400 munkást foglalkoztatna. A tulajdonos azonban — a kinek Szegeden is van hasonló nagyobb szabású gyára — később 300-350 szövőszékkel felszerelt szövőgyárat is szándékozna Telállítani. A gyár jövője biztosítva volna, mert a szakértők szerint évenként 20 millió értékű nyers anyag vándorol ki Ausztriába. Vevőt keresni tehát nem kellene.

A gyár alapítása másrészt — nagy hatással volna meg az énk mezőgazdaságának fejlődésére is. Körülbelül 3000 holdnyi terület természetnyét venné a gyár igénybe s ennek alapján a mezőgazdák figyelmét egy új termelési ágra fordítaná. Havranek polgármester tárgyalt ez ügyben a megyei gazdasági egyesület vezetőivel, a kik a polgármester szerint lelkesedéssel fogadták az eszmét ta mi értesülésünk szerint az a lelkesedés éppen nem volt túlságos, — sőt a gazdasági egyesület aggodalmait is kifejezte részint a

termelés jövedelmezőségére még inkább pedig az amugy is súlyossá vált munkáviszonyokra vonatkozólag.) A gyár — ugy értesültünk — nem annyira az erősebb munkát végző munkásokat venné igénybe, hanem inkább a gyengébb, másutt kevésbé használható anyagot.

Az a kérdés most már: mint két Földiák Gyula, a reménybeli gyáralapító városunktól?

Először: 50 holdnyi területet élő víz mellett, 500 ezer téglát, vagy ennek megfelelő pénzüsszeget (körülbelül 20 ezer kor.), 15 évi községi adó- és vámmentesiséget.

A területet a főmérnök ajánlata alapján a csikvári országot és a déli vasút közt egész az urhidai általutig kapná (értéke körülbelül 45 ezer kor.) Ilyen nagy területre a kender kitegetése céljából volna szükséges a Maros vize, valamint az ott levő kut bőven ellátná a szükséges vízmennyiséggel.

A terület becsértékét a város bekebelezetné a gyárra s ha az esetleg megszűnnék is, a város nem károsodna.

Földiák Gyula, a kinek jelenlegi hitelképességéről már egészen kedvező hírek hallatszanak, körülbelül 200 ezer koronát fektetne bele az épületekbe, 200 ezer koronát a gépekbe s körülbelül 600 ezer kor. forgó tőkével rendelkezne.

A második ajánlatot Heinrich A. és lársa erzs. falvai paszomány (szalag, koptatószinór stb.) gyáros nyújtotta be a városhoz. Egy kisebb küldöttség pár héttel ez előtt Széchenyi Viktor főispánnal megtekintette a Heinrich cég gyárát s valamint a tulajdonos a legmelegebb szimpáthiát keltette bennünk, éppugy annak gyára, valamint kezelése mintaszerűnek s eleven üzleti érzéket elárulónak látszott. A cég ez idig az állami köz-

De Ha.

Erdély erdős hegyvidéke
Azt mondják, hogy szép nagyon;
Pajkos patakok, hegyzszakadékok
És virág van gazdagon.

Őz szalad az erdők útján,
Mókus a fák ágain,
Piros cper mosolyog a
Hívós erdők szelén.

Balatonnak víze, lája
Azt mondják, hogy szép nagyon;
Habszivórlás yachtok sznák
Messze kéklő habokon.

Ős Tihanynak bővefokáról
Hívós szellő fujdogál,
Magát vízben nézegetve
Még a nap is meg-megáll.

Kárpátok hegykoszorúja
Azt mondják, hogy szép nagyon;
Fenyves erdők állatárja
Lebeg fenn a csuesokon.

Hívós barlang, vízesések,
Szép kilátás, kék az ég!

Nyugodó nap bíborfénye
Legtovább csak ottan ég.

Erdős Erdély kék Balaton,
Kárpátok hegyormait,
Piros cper, hívós barlang,
Kék Balaton yachtjait!

Emberök, kik arra jártok,
Hogy gyönyörűt ott láttok
És az élet súlyos harcát
Ott pihentek lelketek!

Őt ugy-e még nem láttátok?
Véle nem beszéltetek?
Két szemébe még nem néztek
Lággal égő szeméket?

Ritok ő még nem mosolygott,
Nem nevetett, ugy-e nem?
Mily szegények is vagytok ti,
Mily koldusok, Istenem!

Szép szemét ha meglátnátok
S éjszini sötét haját,
A két godról bárszönyarcán
És szédítő mosolyait!

Mindent, mindent felednétek:
Kárpátok hegyormait,
Erdős Erdélyt, piros cperet,
Kék Balaton yachtjait!

VIKTORIAN.

Végső hangok.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Irtá: Kertész Kálmán.

— Nini, egy gyermek az ut szélén!

— Talán nem is él. Nézd meg, Péter, én félek hozzá nyulni. Szegény teremtés!

— No jól van. Vedd le a hátamról a batyut s tarsd a trombitámat, míg megnézem.

Skravek Péter, a vándorló trombitás, lehajolt az ut mellett felkötő kis gémberedett, kék testhez. Felesége nézte, aztán elfordult, mert nagyon sajnált a szíve. A férfi fölemelte a nyomoruságos testet.

— Még él.

— Hát! Istennek. Péter, itt hagyjuk? Legyen ő a miénk.

— Hm. Ketten nyomorogtunk, most három nyomorogjunk?

— Hát itt pusztuljon el az utfélen?

— No, majd a legközelebbi faluban átadom a hatóságoknak. Persze, hogy nem hagyjuk itt. Nekem is van tán szívem. De hogy a miénk legyen, hogy fölfogadjuk a mi nyomoruságunkba, ahhoz még nincs szívem. Te asszony, meggondoltad ezt?

— Nem gondoltam meg... De, Péter, mégis...

— No majd meglátjuk. Add ide a pálinkát...

— Már itatni akarod? Bízsd rám a pálinkát is, a gyereket is. Majd én életre keltem...

Mai lapunk 6 oldal.

munkatelepből bérelt egy nagyobb területet. De a gyár folytonos terjeszkedése következtében nagyobb és önállóbb helyre volna szüksége. Gyárát festőgyárral és dobozgyárral is ki óhajtaná bővíteni. Annál is inkább, mert a festést igénylő kész anyagot eddig kénytelen volt Ausztriából szállítani, onnan visszaszállították s mivel Ausztria területén is sok megrendelője van, a kik viszont magyarországi kereskedőknek szállítanak — így az áru négyszer is megjárta a Pést és Bécs közötti utat. A nyers anyagot: a gyapjút és gyapotot nagyrészt Ausztráliából hozatja.

A gyár jövője biztosítottnak látszik, a menyenyiben a Magyarországon elfogyasztott ilyenemű cikkeknek csak 3—4 százaléka készül itthon, a többit a külföld illelérja nekünk.

A Heinrich és Társa cég kérelme a város hozzájárulását illetőleg a következő:

Kér körülbelül 5 hold telket. Legjobban szeretné a méntelep melletti területet, amely jelenleg lójáratú helyül szolgál; továbbá bizonyos mértékig építési anyagot; végül a szokásos 15 évi közszégi adó és vámmentesseget. Ő maga 1 millió 200 ezer koronát fektetne bele a vállalatba s a város és megye lakosságától csak mintegy 100 ezer korona részvénytőke jegyzését óhajtaná, azt is csak azért, hogy minél erősebben fűződjék városunkhoz, ahol végleg megtelepedni és itt honosságot szerezni szándékozik. Óhaját fejezte ki azírát is, hogy a gyár üzeméhez szükséges motorikus villamerőt önköltségi áron kaphassa meg. Mivel azonban a villanytelep nem a város kezelésében van, erre egyelőre számítani nem lehet. (Hacsak — amint Winkler főmérnök pengette — a város meg nem váltja mostanában a gyárát, amikor az új berendezkedés folytán könnyebben juthatna hozzá.)

A város egy külsőleg is nagyon megnyerő vállalatot nyerne az új gyárban, amely körülbelül 3—400 munkást foglalkoztatna — nagyrészt az iparos osztályhoz tartozók serdülő gyermekeit s azoknak nyujtana illő keresetet.

Az értekezlet tagjait — őszintén szólva — elég kellemesen lepte meg az előterjesztett mindkét gyáralapítási tervezete. Általánosságban szívesen fűzték a megvalósuláshoz reményeiket. A mit annál könnyebb is volt elérni, mert mindkét cég lehető szerény feltételekhez szabta esetleges megtelepülése föltételeit.

Azt hisszük, hogy olvasóközönségünk

körében is kedvező hangulatot fognak kelteni az új gyáralapítási tervek.

UJDONSÁGOK.

Székesfehérvár, feb. 28.

Haláttan-hajléktalan.

— A Szent György-kórház Zeleiről. —

Zelei Imre — van-e, ki e nevet az öreg Albában nem ismeri — mostanában tudvalevően egyik-másik boulevard-lapocská hasábjain úzi kisdéd játékaikat a jénevű, humánus Szent György-kórház ellen. Jeleztük már a multkor három-négy szóval, hogy ezek a sületlenségek semmivel sem érdemelnek külön elbírálást, mint azok a kényszerképzetek és téveszmék általán véve, amelyeket eltompult agyu s elborult lelkű szerecsételek részéről a nyugtalanok pavillonjában orvosi szakismeretek nélkül is oly sajnálatos bőséggben észlelhet a figyelmes szemlélő.

A megtámadott Szent György-kórház is, nagyon természetesen, kézenfekvő okoknál fogva ebből az egyedül helyes szempontból fogta föl Zelei „szerkesztő ur” leleplezéseit és hogy az egyre-másra ismétlődő panaszokadásokat és dühönghészeket, amelyekkel a nevezett deliriosus beteg ápolóival s eltartóival szemben rohamában kitor az olvasóközönség előtt — akárcsak azon a hivatkozott osztályon szokták a betegek, a gyanutlan látogatók előtt vasárnap délután — kellő értékükre redukálja, a következő passzusok közzétételére kért föl bennünket:

— Zelei rendszeren éjjel, részeg állapotban jelentkezett fölvelelc. Ilyenkor föl szokta zavarni az egész kórházat, hogy neki külön szobát adjanak. Legutóbb is éjjel fél 11 órakor zavarta jöitével a kórházat, amelyben már a betegek mind aludtak. Ugyanez alkalommal nem kevesebb mint négy levelet kívánt megírni, amihez természetesen teljes kivilágítás lett volna szükséges késő éjjeli órák. (Mellesleg legyen mondva, szánon jöit ki, dolgozván benne a nagyzási hóbort, a szánt alaposan meg is várakoztatta, amiért aztán másnap a kórház kapusának kell.ú a fuvarost kifizetnie.) Kórházban léte alatt valósággal réme volt környeze-

ténc. Bogaraival, folytonos szekuluráival annyira kinezta s sodrából annyira kihozta egyrészt az ápoló személyzetet, másrészt a betegeket, hogy ezek — nem kell ezen nevéni, mert komoly lény — részben szöni akarlak előle, másrészt egyszerűen s érdeme szerint el akarlak döngetni. A kórház szolgájt állandóan küldöncének tekintette. Naponként számtalan levelet küldött vele boldognak-boldogtalanak, könnyen kitalálható célból. Az alkoholtól immár végleg aláasott szervezetének szükséges rumkvantumot idegenekkelcsempeszette be nap, nap után. A kórházal való összekocánásának egyik főoka legnagyobb valószínűség szerint az lehetett, hogy a tisztaság tekintetében ugyan-csak kitölös fogalmat voltak. A kórházban kötelező fürdést például következetesen elle-nezte, azzal az egyszerű megokolással, hogy ő azt nem szereti. Ruhája — szinte izléstelen is leírni, de ez az igazság — annyira mocskos volt, hogy az egész szoba büzlött utána. Es csodálatoskép, a szellőztetéstől irtozott. Azt a viláért sem engedte volna meg.

Nunc ad fortissimum. Hogy Zelei Imre a defensor fidel, a hitvédő szerepében tetszelegjen magának, aki katolikus ápoló apácák protezsál, ez oly goromba tréfa, amely bornir-ságánál fogva inkább boszuságot kelt, sem mint hahotát. A valóság igenis az, hogy Zelei a kórházban léte alatt egész éjjel zaklatta az ápoló apácát a súlyos betegek részére fontartolt kenyakért. Erre koronalanu a kórházi le-kész! Régesréggen lemondott volt már akkor Fiáth báró főispán, mikor új apácák kerültek a kórházba.

Ha Zelei tudatában volna annak, mit művel, belátná, hogy a Szent György kórház örökös hállára kötelezte, mikor neki a hajléktalannak meilhelyel, földet, meleg szobát, világitást, neki az éhezönek élcimet s mindezek tetejébe még udvarias kiszolgálást, jó bánásmódot adott.

Igy a kórház. És elég szükszavuan, annyit bizonyos. No mert, mennyi piszok lehetne még a beszámíthatatlan támadásról elmondani azoknak, akiknek legközelebről volt alkalmuk megismerni Zeleit — az orvosoknak! . . .

— (Távozó tábláról.) Ismeretes, hogy Kecván Izidor királyi ítélőtáblai bíró hosszas, érdemes szolgálat után nyugalomba vonul. Az igazságügy-miniszterhez benyujtott folyamodványa alapján királydaróczi Daróczy István a székesfehérvári

— Hiszen itt volt mellettem, mikor elalutott . . .

— Ah! . . .

— Csöndesen, sirdogáltunk ketten és én elaludtam. Ő elment? Ugy-e visszajön? . . . Visszajön ugy-e?

— Vissza, vissza, édesem . . .

— Visszajön . . . Visszajön . . .

— És Rózsika ismét elaludt csöndesen. — Az asszony ölebe vette és mentek tovább némán.

* * *

Már a harmadik faluból is kimentek Skravek Péterék és Rózsika még mindig velük volt. Skravek Péter minden faluban összerombitált egy kis pénz és így történt, hogy Rózsikának mindig tudtak ennivalót adni s ő oly édesen mosolygott, nevetgált, majd sirdogált, ha anyácska jutott eszébe, aztán megint elfelejtette az ő négy-éves eszeckéje. És Skravek Péterné nagyon könyörgött az urának, hogy ne vigye a faluházára. A trombitás pedig néha kissé veszekedett az asszonnyal a Rózsika miatt, ha a pálinka némileg a fejébe szállt; — de ha józan volt, ő is úgy elgügyögött a kis ártatlan tereméssel, hogy nem is egyszer megfogadta, hogy bizony ő nem viszi a faluházára, hanem Rózsika az ő leányuk lesz . . .

Csúf, hideg ösztüti idő volt, midőn a gyermek megtalálása után két hónappal a legközelebbi község felé igyekeztek. Rózsika panaszkodott, hogy fázik. És didergett nagyon. Az asszony ölebe vette és kendőjébe burkolta a kisleányt, de nem tudta egészen beburkolni,

mert hát őt is csak a nagykendő védte az idő haragja ellen.

Meggéberedve, éhesen érkeztek a faluba. Skravek Péterék a korcsmáros istállójában könyörögtek ki egy kis zugot maguknak. Skravek Péter elment a faluba, hogy összerombitáljon egy kis kenyérre valót.

Derek falu volt. A gyermekek és asszonyok szívesen hallgatták a trombitázást, mert immár a harmadik éve, hogy semmiféle zenész-ember nem tévedt az ő eldugott falujokba. Skravek Péter örömmel fujta, bár hamisan, a nótákat és indulókat. Uramfia, egy köruton a faluban nyegenkét krajcárt trombitált össze.

A nyomorgó ember összecókolta a szereszmát örömeben és csaknem ugy futott vissza a korcsmába, egyenesen be az ivóba.

— Fölhörpintek egy kis pálinkát, aztán megyek az asszonyért és gyermekért.

Fölhajtotta a kis üvegecsé pálinkát.

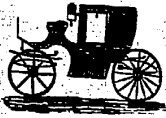
— Még tán sohasem esett ilyen jól. Meg-

iszom még egyet, aztán szaladok az istállóba . . .

Fölhajtotta a másodikat, aztán a harmadikat és negyediket. Még ennyit talán sohasem ivott egyszerre; mert a feje elkábult. Már nem volt józan eszén, mikor utolsóelőtti négy krajcár-ját itta meg.

Akkor aztán meghökkent az utolsó négy krajcár látára. Ijedten dugta el a megmaradt filléreket és, amint ingatag lábai engedték; sietve tántorgott az istálló felé.

Egy asszonyt látott az istálló ajtaja előtt. Csak közeiről ismerte meg, hogy a felesége az, aki jajgatva tördeli a kezét.

KOCSIFÉNYEZŐ és NYERGES

üzletemet a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom.

Raktárt tartok mindennemű ruganyos hintókból és különböző üzleti kocsikból. Javításokat a leggyorsabban és jutányos árban készítek.

Hirtling Pál kocsigyártó,

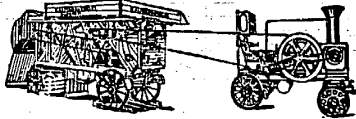
Székesfehérvár, Tolnai-utca 16.

Számtalan első díjakkal és díszoklevelekkel kitüntetve.

KALMAR és ENGEL

MOTOR- ÉS GÉPGYÁRA
BUDAPEST, V., LIPÓT-KÖRÜT 18.

Ajánlja egy cséplőgépet, mint malomüzemre leggyorsabb benzinmotorjait, benzinkomóbiljait, valamint szivógáz-motorjait melyek V., Lipót-körút 18. bármikor üzemben megtekinthetők.

Tejjes jótállás Egyedül létező újdonság!

Kitünő cséplésért!

Ezen motorok egyenletes járásuk és bámulatos egyszerű szerkezetük folytán bármely legjárhatóbb ember által is azonnal könnyen kezelhetők.

Árjegyzék ingyen. — Olcsó árak részletfizetésre.

Báró Kozmitza — (ezelőtt —
Mattoni-féle)

budai

Király-keserűvize

Enyhe hashajtó.

az
Erzsébet-Sósfürdő
főforrása.

MEGHÍVÓ.

A NAGYLÁNGI KERESZTÉNY FOGY.
SZÖVETKEZET

A RÓM. KATH. ISKOLÁBAN

1907. év március hó 10-én d. u. 3 órakor

RENDES ÉVI KÖZGYŰLÉST

tart, melyre az üzletrészek tulajdonosai tisztelettel meghívottnak.

Tárgy:

1. A zárszámadások és mérleg bemutatása, és az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1906-ik üzletévről.

2. Az alapszabályok 25. és 27. §-nak módosítása, illetve az igazgatóság és felügyelő-bizottság tagjainak kiegészítése.

3. A tiszta nyereség hova fordítása iránti határozat.

Az igazgatóság.

„Nagylángi Keresztény Fogyasztási Szövetkezet” mérleg-számlája.

VAGYON	Kor.	fill.	TEHER	Kor.	fill.
Készpénzkészlet	1576	92	Befizetett üzletrész 542 db. á 10 kor.	5420	—
Árukészlet	10323	51	Áruhitelvezők	6560	84
Adósok	2685	21	Tartalékalap	1388	55
Felszerelési költség	420:35		Személyzet fizetés hátralék	161	25
20% levonás	84:06	336	Osztalék 1904. évről	963:60	
Alakulási költség	68:82		„ 1905. „	138:60	1102
20% levonás	13:76	55	Nyereség	444	15
Értékpapírszámla	100	—			
	15076	99		15076	99

Nagyláng 1907. év január hó 22-én.

Az 1905. év végén volt 103 tag 542 üzletrésszel; az 1906. év folyamán kilépett 19 tag 45 üzletrésszel, mely a szövetkezet birtokába ment át; s így az 1906. év végén van 84 tag 542 üzletrésszel.

Schultz István
elnök.

Nagy Károly
ig. tag.

Gombolai András
ig. tag.

Szedlmayer János
ig. tag.

Veszteség-nyereség-számla.

KIADÁS	Kor.	fill.	BEVÉTEL	Kor.	fill.
Személyzet fizetése	1646	86	Áruknál nyerc bevétel	4637	16
Szállítási költség	500	70			
Üzleti költség	717	54			
Adó	250	43			
Felszerelés 20% leírás	84	06			
Alakulás 20% leírás	13	76			
Jutalékszámlla	801	17			
Kamat számla	88	49			
Nyereség	444	15			
	4637	16		4637	16

Ezen mérleg, veszteség- és nyereség-számla a felügyelő-bizottság által megvizsgáltatván rendben és a kereskedelmi törvényekkel megegyezőnek találtatott.

Rott Ignác
f. b. elnök.

Rippel József
f. b. t.

Csomó János
f. b. t.

Kerkovits József
f. b. t.

Kováts Lajos
f. b. t.

NIGRIN

a legjobb CIPŐCRÉM

ST. FERNOLENDT, Wien

cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban, Szent-István-tér I. sz.
SZÉKESFEHÉRVÁR.

MEGHÍVO.

A „SZÉKESFEHÉRVÁRI KERESZTÉNY
FOGYASZTÁSI SZÖVETKEZET”

f. é. márc. 10-én délelőtt 10 órakor

a belvárosi kath. kör helyiségében tartja

Rendes Évi Közgyűlését,

melyre a szövetséget tagjait tisztelettel meghívja

az igazgatóság.

A közgyűlés tárgyai:

1. Elnöki megnyitó.
2. A zárszámadások, az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentéseinek tárgyalása, s a tiszta jövedelem felett való határozat.
3. Elnök, alelnök és 3 igazgató választása.
4. Három rendes és két pót-felügyelő bizottsági tag választása.
5. Esetleges indítványok (ha legalább három nappal a közgyűlés megtartása előtt beadatnak. Alapszabályok 20. §.)
6. Két tag kiküldése a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.

A Székesfehérvári Keresztény Fogyasztási Szövetkezet mérleg-számlája

1906. január 1. — 1906. december 31-ig.

VAGYON			TEHER		
	Kor.	fill.		Kor.	fill.
Készpénz	788	56	814 üzletrész á 10 korona	8140	—
Árukészlet	14857	91	Árubitelezők	9383	80
Adóskok	5797	63	Fel nem vett osztalék	414	26
Felszerelés	1584-46		Tartalékalap	4022	83
20% leírás	316-89	1267	Egyenleg mint nyereség	523	93
Alakulási költség	56-01				
20% leírás	11-20	44			
Egy központi szövetkezeti részjegy	100	—			
Egy havi házbér	128	34			
	22984	82		22984	82

Veszteség-nyereség-számla.

KIADÁS			BEVÉTEL		
	Kor.	fill.		Kor.	fill.
Házbér	15-40	—	Áruknál nyers bevétel	13276	58
Személyzet fizetése	5825	46			
Adók	1313	62			
Szállítási költség	2681	82			
Üzleti költség	1063	66			
Felszerelés 20%	316	89			
Alakulás 20%	11	20			
Egyenleg mint nyereség	523	93			
	13276	58		13276	58

1905. dec. 31-én volt 475 tag 831 üzletrésszel, 1906. évben belépett 2 tag 2 üzletrésszel, kilépett 5 tag 19 üzletrésszel, 1906. december 31-én van 472 tag 814 üzletrésszel.

Székesfehérvár, 1906. december 31.

Streit Ferenc s. k.
alelnök.

Kósa Ferenc s. k.
igazgató.

K. Horváth István s. k.
elnök.

Ifj. Lits Ferenc s. k.
igazgató.

Pangl Lipót s. k.
igazgató.

Ezen mérleg veszteség és nyereség-számla a felügyelő bizottsági tagok által megvizsgálatván, rendben és a kereskedelmi törvényekkel megegyezően találtatott.

Székesfehérvárott, 1907. február hó 22-én.

Schmöltz József s. k.
a felügyelő bizottság jegyzője.

Dr. Szabady József s. k.
felügyelő bizottsági tag.

Dr. Klauz György s. k.
mint a felügyelő bizottság elnöke.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.